

בס"ד ג' תמוז ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 19: 31
צאת השבת - 20: 22
רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 627
@ בשבת, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
@ ביום ראשון, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).
@ ביום שלישי מתחילין "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "זיאמר שמואל"
(שמואל א' יא')

פרשת קורח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:
"ויקח קרח" בגימטריה = 'זה במקח רע'.
כלומר: קרח עשה מקח רע (טעות), כאשר חלק על משה וחשב כי יוכל לנצחו.
"עושר שמור לבעליו לרעתו".
בגימטריה = 'עשרו של קרח לרעתו היה לו'.
קרח, ועמו דתן, אבירם, און בן פלת ועוד 250 אנשים, חלקו על סמכותו של משה.
משה נפל על פניו כאשר שומע זאת, כי חושש הוא מאד מאשר יקרה להם מאת ה'.
אהרן ומולו העדה החולקת, מקטירים קטורת לפני ה'.
האדמה פוערת את פיה ובלועת את קרח ועדתו ורכושם, ואש אוכלת את 250 האנשים.
בני ישראל מתלוננים על ה', וה' נוגף אותם במגפה.
ה' מלמד את משה 'פטנט' כדי לעצור את המגפה, והוא: **להעביר קטורת בתוך העם.**
"ויקח קרח"
"קרח" בראשי תיבות = קנאה, רוממות (=גאווה) חמדה (=תאוה).
אם כמות כל האדם ימותו אלה... לא ה' ש"כחני"
איך הרהיב משה עוז לסכן את כל האמונה בנבואתו ובתורה מן השמים. והרי אפשר שיחזרו בתשובה וממילא ימותו כמות כל האדם שכן אין לך דבר העומד בפני התשובה? אלא, מצינו ברמב"ם, **שבעל תשובה** הריהו **כקטן שנולד** ונחשב לאדם אחר לחלוטין. לכן דייק משה ואמר: ימותו אלה - חוטאים אלה כמות שהן בלי תשובה, אם ימותו כמות כל אדם - כי אז, לא ה' שלחני. אבל אם יחזרו בתשובה, הרי לא יהיו עוד אלה, כי אם בריות חדשות.
"והתפתה הארץ את פיה ותבלע אתהם" (ט"ז ל"ב)
מה טעם נעשו להבלע בתוך האדמה. אמר על כך הרבי ר' וולף מסטריקוב בדרך צחות: משה רבנו הלוא היה נמוך (קטן בעיניו) מכל האדם אשר על פני האדמה. והיינו שהיה מגיע ממש עד עפר. בכל זאת טענו נגדו: ומדוע תתנשאו, זאת אומרת שאפילו מן ענווה כזאת, להיות שפל עד עפר, נחשבת גם היא בעיניהם לגאות והתנשאות. אם כן לא נשאר אלא לירד מתחת לפני האדמה. (זר זהב) "ש"ר חמישים"
דרשו חכמינו, שאין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן מלאו לו חמישים שנה. ולפי זה הרי לא היה קרח ראוי להיות מנהיג על ישראל, שכן מצינו שהיה מטועני הארון (רש"י) ולוי שכבר עבר את גיל החמישים כבר לא היה ראוי לעשות עבודה זו.

פיעת הניבים והפתגמים
דקדק עם פלוני פחוט השערה = פם לב לכל פרט קטן שלו.
דוגמה: הפוחן הקפיד מאוד כלפי הנבון, ונתן לומר שבוהן זה דקדק עם הנבון פחוט השערה.
מקור: הקדוש-ברוך-הוא מדקדק עם סביביו פחוט השערה [במות קכא]. (ניבונון)

הסירו מכשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

משה מעניש את קורח במיתה משונה - מדוע?

הנה רואים אנו שמשה רבינו ע"ה מטיל על קרח ועדתו עונש חמור ביותר כאמור: "ותפתח הארץ את-פיה, ותבלע אתם ואת-בתיכם, ואת-כל-האדם אשר לקחת, ואת-כל-הרכוש. ויךרו הם וכל-אשר להם, חיים-שאלה; ותכס עליהם הארץ, ויאבדו מתוך הקהל". מדוע בחר משה בעונש זה? לפי דברי האר"י ז"ל: ודע, כי קרח בן יצהר, הוא מבחי' היות של קין מצד הרע שלו, כמו שנתבאר בפסוקים, ויקח קרח וע"ש, כי נתלבש זה הרוח הרע של קין בו, ולכן היה מקטרק להבל אחיו שהוא משה רבינו ע"ה. ונבין הדרך בה בחר משה להעניש את קורח. קין והבל, כ-2448 שנה לפני מחלוקת קורח, נמצאים בשדה. קין קם על הבל אחיו והורגו, קוברו באדמה. וכשנשאל ע"י הקב"ה: "אי הבל אחיך?" עונה: "השומר אחי אנוכי" - לא יודע! אומר לו הקב"ה: "קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה". למה "דמי אחיך" ברבים ולא "דם אחיך" ביחיד? אלא שאמר לו הקב"ה: לא רק את הבל הרגת, אלא גם את כל אלה שהיו צריכים להולד ממנו. אתה איבדת אותם מקרב העולם. עתה בא משה - גלגול הבל, ומחזיר מידה כנגד מידה לקורח - הוא גלגול קין, וקוברו באדמה ומאבדו מן העולם.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך זה בעצם מילה מקבילה לאהבה. בוודאי שאהבה זה דבר שעוזר לחינוך. ברור שאלם מעבירים מסר עם חינוך הוא עובר יותר טוב, אבל מה זאת אומרת לומר שחינוך זה אהבה? בשביל זה צריך קודם להבין מה זה חינוך... המערכת בדרך כלל מסתפקת בפירוש הקל, שלחנך זה להביא את האדם להתנהג בצורה מסוימת, על ידי הרגלים או על ידי מערכת אכיפה המורכבת מעונשים ופרסים. אבל הכוונה הפנימית בחינוך היא לשנות. המחנך עוזר למחונך להשתנות. לא סתם שינוי חיצוני בהתנהגות או בלבוש. שינוי פנימי מהותי, שינוי בנפש. בטח יש כאלה ששואלים מדוע צריך בכלל להשתנות, מה רע במצב הקיים. התשובה על כך היא פשוטה (ייתכן כי אינה נעימה לשמיעה, אך עדיין היא פשוטה), כולנו מורכבים מנפש וגוף, ואצל כולנו הנפש מושכת למעלה והגוף מושך למטה. הנפש מעוניינת להשתפר ולהתקדם, לחיות לפי ערכים עליונים. הגוף רוצה בטובת עצמו, לא יותר מכך. אמנם לפעמים טובת עצמו היא בערכים עליונים אך זה עדיין טובת עצמו. מטרת המחנך היא לעזור למחונך להתעלות מעל הגוף ולחיות לפי רצון הנפש, בשביל זה צריך להשתנות. מכיוון שאופן טבעי אצל רובנו הגוף הוא הדומיננטי. (הרב נדב כהן)

רפואה שלמה
כ"דניאל ה'ג'בי
בן רבקה הי"ו
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא לרמ"ח
אבריו ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו ויזכה
לשנים רבות וטובות
וליוזג הגון משרש
נשמתו הטהורה.

קול יעו וקול אמה, קול חתן וקול כל"ה
מזל טוב ואיחולים לבביים
יוסף ועדנה זכרי הי"ו
אבי ירחל פינטו הי"ו
לנישואי **אור** נ"י עם **רותם** מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה
לבנין עדי עד ויזכו להמשיך
את מסורת הבית המפואר.

מרכות ואיחולים אפטיים
לאכיהו ושישינה יעקובי
בהגיע בנכס מרדכי נ"י
למזיוות. יהי רצון שיעלה
במעלות התורה והיראה
ויצליח בכל דרכיו ומעשיו
חפץ ה' בידו יצלח, יראת
ה' היא אוצרו ועליו יצ"ץ
נורו. ויזכה לתורה לחופה
ולמעשים טובים.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לרב **גבריאל וזנה אביטן הי"ו**
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
לרפואתם והצלחת ילדיהם וכל משפחתם,
שיתברכו בפרנסה טובה, ברוחניות
ובגשמיות, זכות המצוה תגן עליהם.
ולהבדיל לע"י מאיר בר רחמה הלוי ז"ל

ברכה והצלחה
לאפרים
וייכבד נסימי
הקב"ה ישלח
להם רפואה
שלימה, פרנסה
טובה ויתגשמו
משאלות ליבם
לטובה ויוזג
הגון לבנותיהם.

מרכות ואיחולים אפטיים
להנצלה וזכירה עשיר הי"ו
לרגל הולדת חבן נ"י. יהי
רצון שיעלה במעלות התורה
והיראה ויצליח בכל דרכיו
ומעשיו ויזכה לחיים טובים.
וברכה והצלחה
ל**גבריאל וזנה יצחק פיר**
ולידו וזנה עשיר הי"ו
שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
בבית הכנסת "אוהל מועד"
בשעה 21:30
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**,
בחסות "מאפיית בית הלחם"

"קול יעו וקול אמה, קול חתן וקול כל"ה"
מזל טוב ואיחולים לבביים
בזימין ודבורה ישראלית הי"ו
מאיר ויפה אודנה הי"ו
לנישואי **יצחק-חיים נ"י**
עם **שולמית-דבורה** מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.

במלאת שלושים
לפטירת הצנועה והענוה
נורית דוידזדה ז"ל
בת שהי ז"ל
תתקיים אזכרה ביום שני
ה' תמוז תשע"ב.
18:30 - עליה לבית העלמין.
19:15 - מנחה, דברי תורה,
ערבית וסעודת מצוה
בבית הכנסת "עוזא הסופר"
(משפחות משה דורון ואיריס נסימי).

לע"י הצדיק והענו
מאיר ברחמה
הלוי ז"ל
נפטר ד' תמוז.
ביום ראשון
פקידת שנתו.
יהי רצון
שימליץ טוב
בעד ילדיו
וכל משפחתו.

לע"י החסיד והישר
יאיר הולצ'ה
בן אסתר ובנימין ז"ל
ביום ראשון ד' תמוז
פקידת שנתו.
לע"י הצנוע והענו
ניטן אליאב
בן ישועה ז"ל
ביום שלישי ה' תמוז
פקידת שנתו.

בריאות והחלמה איתנה:
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
יעקב אהרוני בן זליכה הי"ו
מרדכי יעקובי בן צימורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
באבאי באבאי בן מורודי הי"ו
זאבה בת מרים מנב"ת
לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

לע"י **מרדכי לארי ז"ל**
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"י **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
סעדה סויסה בת איזה ז"ל
עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל
דיאמנטה חגי'א בת רג'לה ז"ל
שרה נאמן בת מזל ז"ל
שהי דוידזדה בת פרי ז"ל
נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל
יצחק בנאי בן לאה ז"ל
רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל
משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל
סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל

”אל תקרי הליכות אלא הלבות”

”ויתן את הקטורת ויכפר על העם” (פרק יז)

שאלה: מה החשיבות שיש באמירת פטום הקטורת?

תשובה: כתב הזוהר (סוף פרשת ויקהל), שבמקום שאומרים פטום הקטורת בכוונה ורצון הלב, אין המוות שולט שם, וינצל מכל נזק ומכל מיני דברים רעים וכו', וחביב הוא מעשה הקטורת לפני השם יתברך יותר מכל עבודות ומעשים שבעולם, ותועלת אמירת הקטורת גדולה מתועלת התפילה ולכן יש לומר פטום הקטורת קודם התפילה. ואמר רבי שמעון, אם היו בני אדם יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטורת לפני הקדוש ברוך הוא, היו לוקחים כל מילה ומילה ממנה, והיו מעלים אותה עטרה על ראשם ככתר של זהב. ואם מכיון באמירתה יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא. ויש לדקדק לקוראה מתוך הסיודור מילה במילה, שמא ידלג תיבה אחת, ואנו אומרים ”אם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה”. אבל רבי יוסף חיים בספרו ”עוד יוסף חי (פרשת מקץ אות ז) כתב שיכוין שאנו קוראים בלבד ולא יכוין שתהיה הקריאה במקום ההקטרה משום שאם יחסר תיבה אחת יהיה חייב מיתה ח”ו.

יש נוהגים למנות סממני הקטורת באצבעותיהם בשעת אמירתם. כן כתב החיד”א במורה באצבע (סי' ג אות עג), ובבן איש חי (פרשת מקץ אות ח), ובכף החיים (סי' מח סק”ד).

”מוכל ביהנותיכם הריבוי את כל הריבות ה” (פרק יח)

פירש רש”י בתרומה גדולה הכתוב מדבר, שאם הקדים לוי את הכהן בכרי וקבל מעשרותיו קודם שיטול כהן תרומה גדולה מן הכרי, צריך להפריש הלוי מן המעשר תחלה אחד מחמשים לתרומה גדולה, ויחזור ויפריש תרומת מעשר:

שאלה: בהפרשת תרומות ומעשרות מפרישים תרומה גדולה, באיזה שנים מפרישים למי נותנים את ההפרשה? ומהו שיעורה?

תשובה: תרומה גדולה נוהגת בכל השנים חוץ משנת שמיטה. תרומה גדולה בזמן שבית המקדש היה קיים היו נותנים אותה לכהן. בזמננו שהכהנים טמאי מתים ואינם יכולים לאוכלה בטהרה התרומה הולכת לאיבוד.

תרומה גדולה בזמן הזה אפשר להפרישה לכתחילה אף מן החלק הרע שבפירות, אך שיהיה ראוי לאכילה.

תרומה טמאה דינה בשריפה. וכשאין באפשרותו לשרוף, אפשר להקל שיקברנה, ובשעת הדחק שקשה לקבור את התרומה יעטפנה בשקית נילון וישליכנה לאשפה. ומכל מקום מנהג העולם להקל ולהניח באשפה ואפשר להקל בפרט בדבר שהוא ספק טבל.

”ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר ביישראל” (יח' כא)

שאלה: מהו מעשר ראשון? מהו שיעורו? ומי מקבלו?

תשובה: לאחר הפרשת תרומה גדולה צריך להפריש מעשר ראשון. ואסור להקדימו לתרו”ג. ונוהג בכל השנים חוץ משנה שביעית. אין במעשר ראשון קדושה ונאכל לכל אדם ואפילו בטומאה. שיעור מעשר ראשון הוא עשירית מהטבל הנשאר אחר הפרשת תרומה גדולה. מהתורה מעשר ראשון מטבל ודאי ניתן ללוי. ובספק טבל אין צריך ליתנו ללוי משום שאומר ללוי אתה טוען שאני חייב לך ”המוציא מחבירו עליו הראיה”.

בזמן הזה לדעת הגר”ע יוסף שליט”א יש ליתן מעשר ראשון ללוי. (ספר קצירת השדה דף 43 סעיף ה’ וכן דעת הגר”צ). אדם שלא יכול כל פעם ללכת ללוי ליתן לו את ההפרשה, יכול ליתן ללוי סכום כסף ולקזז מהסכום את שיעור ההפרשה שצריך ליתן לו.

נכתב ע”י ר' עוזי נסימי הי”ו

מחבר ספר ”מענה השולחן”

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל ”תפארת רחמים” או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

”מכל מלמד” השכלתי...” בישיבה ושיבואל

בנאומיהם האישיים, של משה רבנו בפרשתו ובנאום הפרידה המקביל של שמואל הנביא המופיע בהפטרה, נקבעו תקנים לדורות ביחס להנהגותיהם של מנהיגי ציבור.

הימנעות מהכנסת היד פרטית בקופה הציבורית נקבעה כעקרון יסוד מנחה בהליכותיהם של ראשי העם.

ורואים אנו עד כמה אקטואליות תקנות אלו בימינו. כאשר כמעט מדי יום קוראים או שומעים אנו על ראשי ציבור שמעלו מעל ולקחו כסף או טובות הנאה מהקופה הציבורית.

משה הודיע קהל עם ועדה:

”לא תמור אֶחָד מֵהֶם נְשֹׂאתִי” (במדבר ט”ז טו).

שמואל הכריז:

”את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עִשְׂקִיתִי את מי רִצַּוְתִי וּמִיָּד מִי לִקְחִיתִי לְכֹר וְאֶעֱלֶים עֵינַי בּוֹ וְאֶשִׁיב לָכֶם” (שמואל”א י”ב ג).

ניקיון כפיים למופת.

וכי משה רבנו יקח שוחד?

המשך דבריו של משה רבנו ”ולא תרעתי את אחד מהם” דורש הסבר! וכי יש הווה אמינא אחרת? מה הרבותא ומה החידוש?

תשובה לשאלה זו מובאת במדרש רבה:

”שלא חייבתי את הזכאי ולא זיכיתי את החייב” (פרשה י”ח). בכך חידש המדרש כי דיין שמוזכה את החייב מרע לו.

גישה שונה מביא הרמב”ן בפירושו:

”וחזר ואמר ולא הרעתי את אחד מהם - לשומו במרכבתי ובמלאכתי כאשר יאות למלך, או להטות דינו ולבוזת על כבודו, כי כלל על הרעות כולן”. ייתכן מאד כי פירוש זה של הרמב”ן נובע מנסיין אישי. הוא הכיר את דרכי שלטון המלוכה באירופה בכלל ובספרד בפרט, שם ראה את דרכם של מלכי אירופה וספרד להרע לנתיניהם. כדי להשיג הטלת מורא ושליטה מוחלטת בנתונים למרותם. כך גם מבוארת, לשיטת הרמב”ן, דרכו של המלך בידי שמואל הנביא לכן מדגיש משה שהוא לא נהג כמנהג המלכים.

רפואה אלטרנטיבית

מחלות וצמחים המשמשים לריפוי

סינוסיטיס	בצל, חזרת, מלח
דלקת עיניים <td>בבונג, כוסברה, חסה</td>	בבונג, כוסברה, חסה
הגברת זיעה <td>כוסברה, קינמון</td>	כוסברה, קינמון
חוס, חיזוק כללי <td>בבונג, סירפד, שוש, ענבים, תמר, תפוח-אדמה, עוף, בשר בקר, דבש</td>	בבונג, סירפד, שוש, ענבים, תמר, תפוח-אדמה, עוף, בשר בקר, דבש
כוח גברא <td>הל, ציפורן, קינמון, שקד, תמר, בצל, ביצים</td>	הל, ציפורן, קינמון, שקד, תמר, בצל, ביצים
מצבים ריגשיים <td>תפוח, חיטה מלאה, שוש, תמר, דבש</td>	תפוח, חיטה מלאה, שוש, תמר, דבש

" ואבותינו סיפרו לנו "

השבת הראשונה של דורון דוידוב

בגיל ארבע עשרה זכה דורון דוידוב באליפות הנוער בקראטה, והחזיק בה שלוש שנים ברציפות. לפני שש שנים זכה במקום החמישי באליפות הארץ בקראטה, והחזיק בה שלוש שנים ברציפות. לפני שש שנים זכה במקום החמישי באליפות העולם. יש לו חגורה שחורה, דן ארבע. אבל כל זה כתחביב.

הוא סיים את בית הספר הריאלי "חשמונאים" בבת ים במגמת פיזיקה. לאחר הצבא נרשם לאוניברסיטת באר שבע ללימודי הנדסה, תעשייה וניהול. בד בבד, עבד לפרנסתו. במה לא, מדריך קארטה אחר החריים, שליח במסעדה תאילנדית בערב, מאבטח בפאבים. החגורה השחורה עזרה בהחלט.

הגיחה הראשונה הייתה לתאילנד. מסע גיפים רווי נופים מהממים וחופים ציוריים. הטיוול שאחריו להודו. נסיעה מטורפת על גג אוטובוס מקרטע המטפס במשעולי עיזים, הפעורים לנקיקים שנונים, בגובה חמשת אלפים וחמש מאות מטרים. טיוול לפיליפינים וללאוס, לתפוס שלוה על ערסל, להאזין לציון הקופים. בין לבין, שנת לימודים ולחץ העבודות. הגיעה שנת הלימודים האחרונה. לאחריה, מסע ליפן לאליפות העולם בקארטה.

חזר ארצה. מקום חמישי באליפות העולם, מהנדס מוסמך, ומה עכשיו?

חסר מנוחה היה. קנה אופנוע חדש, 'לקרוע' את הכבישים. הכלי היה עדין מדי, החליף אותו באופנוע חמש מאות סמ"ק, המסוגל להגיע למאתים וחמישים קמ"ש. "עם האוכל בא התיאבון", המיר למנוע שבע מאות וחמישים סמ"ק, אך תפס את עצמו: הרי אין לזה סוף, לאן זה מוביל? אולי צודק הדוד?

הדוד, אחיה של אמו, אינטלקטואל, גאון, ידען, סקרן. יום אחד פגש את המרצה שלו בחניון. הלה הוציא מפתח וניגש לפתוח פיאט חבוטה. תמה: "פרופסור, זו המכונית שלך?" ענה: "כן, מה יש?" אמר: "להיות פרופסור כדי להגיע לפיאט? לא בשבילי!" עזב והקים חברה למערכות גילוי אש. הצליח כלכלית מעל ומעבר, אבל הכסף לא סנור אותו. שאל שאלות מהותיות, תהה על ייעוד האדם בעולמו. בלע ספרים, הכיר שיטות פילוסופיות וחקר דתות. כמה מצער שרק בסוף הגיע אל היהדות, אבל טוב מאוחר מאשר לעולם לא.

דורון אהב לבוא לביתו בלילות שבת, לקידוש ולסעודת ליל שבת. אהב לחוות את השלוה, את הרוגע, את הנועם, את אוירת הליכוד המשפחתית. לשמוע את השירה, את הרעיונות על הפרשה. מפעם לפעם היה הדוד משחיל משפט שינקר ויחלחל, שאלה שתציק ותרדוף. במינון נמוך ובטעם. לאחר מכן, כשהלך דורון לאבטח בפאב, היה לו פנאי לחשוב על הדברים, להרהר בהם ולתהות: אולי הדוד צודק? ואז פגש בסיון. בוגרת תיכון במגמת פיזיקה, סיימה לימודי כלכלה וחשבונאות באוניברסיטה וכעת מתמחה בראיית חשבון. "חיים בנאליים", כלשונה. התרשמה ממנו עמוקות. גם מהנדס, גם אלוף קראטה, גם ראה עולם. יכול לרתק שעות בסיפורים. ככל שהכירה אותו יותר, התוודעה להתלבטויות שלו, ונתתה. "האם חשבת פעם", שאל, "בשביל מה האדם חי?" לא. היא לא חשבה ולא רוצה לחשוב.

היא משאירה זאת לפילוסופים. זו פקולטה אחרת. תן לחיות בלי שאלות מנקרות.

אבל דורון לא הרפה: "זו לא שאלה פילוסופית. זו שאלה הכי מעשית בעולם. יש לה השלכות לגבינו".

לא הבינה את השאלה: "בשביל מה חיים?"

דורון נטל את המושכות: "מדוע מתחננים? לבנות יחד חיים משותפים, בכיף." הסכימה מכל הלב.

"אז למה לגדל ילדים, רק יפריעו לנהנתנות. יגבילו, יכבו, ינדנדו, למה צריכים? נהנה יחד מן החיים עד גיל זקנה, נחסוך כסף ונכנס לדור מוגן".

זהו. לא רצתה לשמוע את ההמשך. זו התפלספות. רחפנות. מתחננים ומגדלים משפחה כי כך דרך העולם.

דורון לא קיבל את התשובה, היא נדהמה: "האם אתה רוצה משפחה בלי ילדים?" חקרה בחשש.

"חלילה, לא אמרתי". הניצחון היה שלה. הפילוסוף אינו עקבי. "למה כן?" חייכה.

"אם תכירי את הדוד שלי, תשמעי את התשובה".

הדוד היה אישיות מיוחדת. דמותו קרנה עוצמה, פיו שפע ידע. היו לו תשובות מאלפות, מעוררות מחשבה. לסיון לא היה אכפת לשמוע, אבל כשדורון סיפר שהתחיל להשתתף בשיעור תורה שבועי היתה נחרצת:

"אם יש לך מחשבות על תשובה, תגיד לי. שלא נבזז את הזמן. נפרד עכשיו". לא מה פתאום, זה ידע כללי, משלים. בסך הכל הרחבת אופקים. קשה לומר שנרגעה.

התלבטה וערכה מאזן. מצד אחד, בחור נחמד ועדין, מהנדס ובעל מרץ. מצד שני, השאלות המפחידות, מי יודע לאן זה יוביל? שקלה, נטלה סיכון, והם נישאו. דורון התחיל לעבוד כמהנדס מערכות מידע בחברת הייטק גדולה וידועה בתחום התוכנה.

השניים המשיכו לבוא לביתו של הדוד בערבי שבת, והשיחות העמוקות, התשובות המשכנעות האווירה החלו לדבר לליבה ולשכלה של סיון.

כחצי שנה לאחר הנישואים החליטו להשתתף בסמינר "ערכים". ארבעה ימים מרתקים וסוחפים שתרמו לידע והתחזקות.

מיד לאחר הסדנה החליטו שהם שומרים שבת. שישי בבוקר, שבת נכנסת בעוד כמה שעות, אך ציוד לצורך שמירת השבת- אין.

הראשון ששמע על ההחלטה, איך לא, היה הדוד. שמח כל כך. "אני חושב שנצטרך מיחס", אמר דורון.

"אתמול קניתי מיחס חדש. קחו אותו, מתנה לדרך החדשה".

מיחס כבר יש. "נצטרך פלטה חשמלית", אמר לסיון. ירד לבית הכנסת השכונתי לתפילת שחרית ופנה אל הרב: "החלטנו לשמור שבת, היכן קונים פלטה חשמלית?"

יש לי אחת שאיני משתמש בה, קח אותה", אמר. "מה אתה צריך עוד?" נבוכ: "אם אפשר שיעון שבת". אמר הרב: "אשלח אליך חשמלאי ממתפללי בית הכנסת".

האיש הגיע ביום שישי בצהריים. התקין את השעון ולא רצה לקבל כסף, גם לא בעבור השעון.

"שתהיה לכם שבת שלום. שבת ראשונה שלכם, שיהיה לכם בהצלחה!" עיני סיון נמלאו דמעות. אמרה: "עכשיו אני יודעת בשביל מה נברא האדם. לעזור, כמו כל היהודים האלו!" (עודד מזרחי)